

Cauza C-517/23**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

10 august 2023

Instanța de trimitere:

Bundesgerichtshof (Germania)

Data deciziei de trimitere:

13 iulie 2023

Pârâtă și recurentă:

Apothekerkammer Nordrhein

Reclamantă și intimată:

DocMorris NV

Obiectul procedurii principale

Interpretarea Directivei 2001/83/CE în ceea ce privește măsura în care publicitatea pentru medicamentele care se eliberează pe bază de prescripție medicală din întreaga gamă de produse ale unei farmacii intră în domeniul de aplicare al directivei

Obiectul și temeiul juridic al cererii de decizie preliminară

Interpretarea dreptului Uniunii, în special articolul 267 TFUE

Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO 2001, L 311, p. 67, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 3), astfel cum a fost modificată prin Directiva (CE) 2022/642 a Parlamentului European și a Consiliului din 12 aprilie 2022, denumită în continuare „Directiva 2001/83”)

Întrebările preliminare

1) Publicitatea pentru cumpărarea medicamentelor care se eliberează pe bază de prescripție medicală din întreaga gamă de produse ale unei farmacii intră în domeniul de aplicare al dispozițiilor referitoare la publicitatea pentru medicamente ale Directivei 2001/83 (titlurile VIII și VIIIa, articolele 86-100)?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Dispozițiile titlului VIII și în special articolul 87 alineatul (3) din Directiva 2001/83 sunt compatibile cu interpretarea unei dispoziții naționale [în speță: articolul 7 alineatul (1) prima teză a doua parte punctul 2 prima teză litera a) din Gesetz über die Werbung auf dem Gebiete des Heilwesens (Heilmittelwerbe-gesetz) (Legea privind publicitatea în domeniul sănătății, denumită în continuare „HWG”)] în sensul că interzice publicitatea pentru întreaga gamă de medicamente care se eliberează pe bază de prescripție medicală a unei farmacii cu vânzare prin corespondență stabilită într-un alt stat membru, prin donații publicitare sub formă de bonuri de o anumită valoare sau bonuri de reducere procentuală la achiziționarea ulterioară a altor produse?

3) De asemenea pentru cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Dispozițiile titlului VIII și în special articolul 87 alineatul (3) din Directiva 2001/83 sunt compatibile cu interpretarea unei dispoziții naționale [în speță: articolul 7 alineatul (1) prima teză a doua parte punctul 2 prima teză litera a) din HWG] în sensul că permite publicitatea pentru întreaga gamă de medicamente care se eliberează pe bază de prescripție medicală ale unei farmacii cu vânzare prin corespondență stabilită într-un alt stat membru, prin donații publicitare sub formă de reduceri de prețuri și plăți care operează direct?

Dispoziții de drept al Uniunii invocate

TFUE, în special articolul 34

Directiva 2001/83, în special titlurile VIII și VIIIa (articolele 86-100), articolul 87 alineatul (3) și articolul 88 alineatul (1) litera (a)

Dispoziții naționale invocate

Gesetz über die Werbung auf dem Gebiete des Heilwesens (Heilmittelwerbe-gesetz) (Legea privind publicitatea în domeniul sănătății, denumită în continuare „HWG”)

Zivilprozessordnung (Codul de procedură civilă, denumit în continuare „ZPO”)

Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii principale

- 1 Reclamanta este o farmacie cu vânzare prin corespondență din Țările de Jos, care livrează clienților finali din Germania medicamente ce se eliberează pe bază de prescripție medicală și fără prescripție medicală prin intermediul unui serviciu de vânzare prin corespondență.
- 2 Pârâta este organismul profesional reprezentativ al farmaciștilor din Bezirk Nordrhein (districtul Renania de Nord).
- 3 Începând din anul 2012, reclamanta a promovat publicitar, prin intermediul a diferite campanii promoționale cu reduceri de preț, promițând clienților un avantaj la cumpărarea medicamentelor eliberate pe bază de prescripție medicală, sub forma unei reduceri la plata în numerar, a oferirii unui bon valoric ce poate fi folosit la cumpărarea unui alt medicament, a unui bon valoric pentru cazare în hotel sau a oferirii unei legitimații de membru al unui club auto valabilă pentru un an.
- 4 Pârâta consideră că aceste acțiuni publicitare constituie o încălcare a impunerii prețului pentru medicamentele care se eliberează pe bază de prescripție medicală și a obținut împotriva reclamantei, în măsura în care acest aspect este relevant în procedura de recurs, în anii 2013-2015, următoarele cinci ordine de încetare provizorii, care au fost executate în mod corespunzător.
- 5 La 8 mai 2013 (cauza nr. 84 O 90/13), la 4 noiembrie 2014 (cauza nr. 84 O 208/14) și la 26 septembrie 2013 (cauza nr. 84 O 220/13), pârâta a obținut măsuri provizorii din partea Landgericht Köln (Tribunalul Regional din Köln) împotriva publicității reclamantei. Aceste trei măsuri provizorii au fost executate în mod corespunzător. Landgericht Köln (Tribunalul Regional din Köln) a anulat măsurile provizorii din 8 mai 2013 și 4 noiembrie 2014 prin hotărârile din 22 martie 2017 și, respectiv, din 22 martie 2017.
- 6 La 5 noiembrie 2013, pârâta a obținut măsuri provizorii, care au fost executate la 21 ianuarie 2014, din partea Landgericht Köln (Tribunalul Regional din Köln) (cauza nr. 84 O 256/13) împotriva publicității reclamantei care avea următorul conținut:

„Trimiteți acum rețeta! ...tot ce trebuie să faceți este numai să vă deplasați până la easybox. Pentru compensarea costurilor de transport cu autobuzul sau cu trenul, oferim clienților noi 10 euro, care vor fi scăzuți imediat din valoarea facturii în momentul trimiterii rețetei”;

totodată, se menționa o reducere începând de la 50 de euro pentru comenzile de medicamente eliberate pe bază de prescripție medicală. Această măsură provizorie a fost anulată de Landgericht Köln (Tribunalul Regional din Köln) prin hotărârea din 22 martie 2017.

- 7 La 29 septembrie 2015, pârâta a obținut măsuri provizorii, care au fost executate la 26 mai 2016, din partea Landgericht Köln (Tribunalul Regional din Köln) (cauza nr. 81 O 82/15) împotriva unei publicități a reclamantei care avea următorul conținut:

„Bon valoric de 5 euro pentru următoarea comandă cu rețetă”,

suma indicată urmând a fi scăzută direct din suma facturată. Această măsură provizorie a fost anulată de Landgericht Köln (Tribunalul Regional din Köln) prin hotărârea definitivă din 21 martie 2017.

- 8 Toate anulările de mai sus au avut loc ca urmare a modificării împrejurărilor care au rezultat din Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare „Curtea”) din 19 octombrie 2016, Deutsche Parkinson Vereinigung (C-148/15, EU:C:2016:776).
- 9 În cadrul executării unora dintre măsurile provizorii, la cererea pârâtei, reclamantei i-au fost aplicate amenzi substanțiale.
- 10 Reclamanta solicită despăgubiri din partea pârâtei, considerând că măsurile provizorii au fost de la început nejustificate.
- 11 Landgericht (tribunalul regional) a respins acțiunea. În apel, reclamanta a solicitat în esență obligarea pârâtei, pe de o parte, să îi plătească despăgubiri în cuantum de cel puțin 18 476 648,12 euro plus dobânzile aferente și, pe de altă parte, să se constate obligația de plată a despăgubirilor pentru alte eventuale prejudicii.
- 12 Prin intermediul recursului, pârâta își reiterează cererea de respingere în întregime a acțiunii.

Prezentare pe scurt a motivelor trimiterii preliminare

- 13 Potrivit articolului 945 din ZPO, partea care a obținut măsuri provizorii nejustificate de la început este obligată să plătească celeilalte părți despăgubiri pentru prejudiciul suferit ca urmare a executării măsurilor.
- 14 În cazul aplicării legislației germane privind promovarea prin publicitate a medicamentelor, în speță articolul 7 alineatul (1) din HWG, rezultă că trei dintre cele cinci acțiuni publicitare interzise prin măsurile provizorii sunt nepermise. Este vorba despre acțiunile publicitare care au făcut obiectul măsurilor provizorii din 8 mai 2013 (cauza nr. 84 O 90/13), din 26 septembrie 2013 (cauza nr. 84 O 220/13) și din 4 noiembrie 2014 (cauza nr. 84 O 208/14). În ceea ce privește aceste trei măsuri provizorii, potrivit articolului 945 din ZPO, nu există drept la despăgubiri.
- 15 Instanța de apel a considerat în mod întemeiat că impunerea prețului pentru medicamente nu poate fi reținută împotriva reclamantei, întrucât, potrivit

jurisprudenței Curții, impunerea unor prețuri de vânzare uniforme pentru reclamantă – o farmacie stabilită într-un alt stat membru decât Republica Federală Germania – o afectează pe aceasta mai mult decât afectează farmaciile care au sediul pe teritoriul german, ceea ce ar putea fi de natură să împiedice mai mult accesul la piață al produselor care provin din alte state membre decât cel al produselor naționale, fiind astfel vorba despre o încălcare a articolului 34 TFUE (a se vedea Hotărârea Curții din 19 octombrie 2016, Deutsche Parkinson Vereinigung, C-148/15, EU:C:2016:776, punctele 26 și 27).

- 16 Potrivit articolului 7 alineatul (1) prima teză prima parte din HWG, se interzice să se ofere, să se anunțe sau să se acorde, precum și să fie acceptate de profesioniști stimulente și alte donații publicitare (produse sau servicii), cu excepția situațiilor prevăzute de lege la articolul 7 alineatul (1) prima teză a doua parte din HWG. Sunt exceptate astfel de la interdicție, printre altele, mărunțișurile sau stimulentele de mică valoare sau donațiile publicitare până la concurența unei anumite sume de bani ori a unei sume de bani calculate după o anumită metodă. Cu toate acestea, în cele două situații de excepție, rămân totuși interzise stimulentele și alte donații referitoare la medicamente, în măsura în care sunt acordate cu încălcarea normelor privind prețurile aplicabile, printre altele, în temeiul Arzneimittelgesetz (Legea privind medicamentele).
- 17 Premiile și bonurile valorice ce trebuie apreciate în speță sunt donații publicitare în sensul articolului 7 alineatul (1) prima teză din HWG, iar nu mărunțișuri de mică valoare. De asemenea, este vorba numai parțial despre stimulente sau donații publicitare în sensul excepției de la articolul 7 alineatul (1) prima teză a doua parte punctul 2 prima teză litera a) din HWG oferite până la concurența unei anumite sume de bani sau a unei sume de bani calculate după o anumită metodă și astfel permise.
- 18 Stimulentele sau donațiile publicitare care au făcut obiectul măsurilor provizorii din 5 noiembrie 2013 (cauza nr. 84 O 256/13) și din 29 septembrie 2015 (cauza nr. 81 O 82/15) sunt permise.
- 19 Recurenta critică fără succes aprecierea instanței de apel, potrivit căreia ambele măsuri provizorii menționate mai sus sunt de la început nejustificate.
- 20 Este vorba, în ambele cazuri, despre reduceri în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) prima teză a doua parte punctul 2 prima teză litera a) din HWG, scăzute imediat din totalul de plată a comenzii. Acestea încalcă articolul 7 alineatul (1) prima teză a doua parte punctul 2 a doua teză din HWG, întrucât sunt acordate cu încălcarea dispozițiilor privind prețurile aplicabile în temeiul Legii privind medicamentele. Este vorba despre medicamente care se eliberează pe bază de prescripție medicală, pentru care se aplică impunerea prețului pentru medicamente. Prin acordarea unei reduceri scăzute direct din totalul de plată a comenzii se încalcă impunerea prețului pentru medicamente. Instanța de apel a reținut însă în mod întemeiat că această rezervă a respectării impunerii prețului pentru medicamente nu poate fi aplicată împotriva reclamantei.

- 21 Admiterea recursului depinde de interpretarea dreptului Uniunii, în speță, Directiva 2001/83. La aplicarea în cauză a articolului 7 din HWG se ridică probleme referitoare la dreptul Uniunii, care trebuie clarificate.
- 22 Dispozițiile Legii privind publicitatea în domeniul sănătății care privesc publicitatea medicamentelor trebuie interpretate în conformitate cu dreptul Uniunii, în lumina dispozițiilor Directivei 2001/83. Această directivă a realizat o armonizare completă a publicității pentru medicamente (Hotărârea Curții din 8 noiembrie 2007, C-374/05, EU:C:2007:654, punctele 20-39).

Prima întrebare preliminară

- 23 Prin intermediul primei întrebări preliminare trebuie să se stabilească dacă publicitatea în discuție în speță pentru cumpărarea medicamentelor care se eliberează pe bază de prescripție medicală din întreaga gamă de produse ale unei farmacii intră în domeniul de aplicare al dispozițiilor referitoare la publicitatea pentru medicamente ale Directivei 2001/83 (titlurile VIII și VIIIa, articolele 86-100).
- 24 Publicitatea contestată în cauză se referă la cumpărarea unor medicamente oarecare din întreaga gamă de produse; criticile pârâtei au ca obiect publicitatea pentru medicamentele care se eliberează pe bază de prescripție medicală.
- 25 Astfel cum a statuat mai întâi Curtea, titlul VIII din Directiva 2001/83, referitor la publicitatea pentru medicamente, se concentrează pe reglementarea conținutului mesajului publicitar și pe modalitățile publicității pentru anumite medicamente, însă nu reglementează publicitatea pentru serviciile de vânzare online de medicamente și nici publicitatea pentru toată gama de medicamente care se eliberează pe bază de prescripție medicală și care este propusă spre vânzare de farmacia în cauză [Hotărârea din 1 octombrie 2020, A (Publicitate și vânzare de medicamente online), C-649/18, EU:C:2020:764, punctele 49 și 50, precum și Hotărârea din 15 iulie 2021, DocMorris, C-190/20, EU:C:2021:609, punctele 20-22).
- 26 Ulterior, Curtea a decis că, fără a se aduce atingere considerațiilor de la punctele 50 și, respectiv, 20 din hotărârile citate mai sus, domeniul de aplicare al dispozițiilor Directivei 2001/83 nu este limitat la publicitatea pentru un medicament determinat (Hotărârea Curții din 22 decembrie 2022, EUROAPTIEKA, C-530/20, EU:C:2022:1014, punctul 51).
- 27 Rezultă dintr-o interpretare literală, sistematică și teleologică a articolului 86 alineatul (1) din Directiva 2001/83 că noțiunea de „publicitate pentru medicamente”, în sensul acestei dispoziții, acoperă orice formă de informare la domiciliu, prin contact direct, activități de prospectare sau de stimulare destinate să promoveze prescrierea, eliberarea, vânzarea sau consumul unui medicament determinat sau al unor medicamente nedeterminate (Hotărârea Curții din 22 decembrie 2022, EUROAPTIEKA, C-530/20, EU:C:2022:1014, punctul 47).

- 28 Este posibil ca publicitatea pentru cumpărarea unui medicament eliberat pe bază de prescripție medicală să fie considerată – potrivit jurisprudenței Curții, iar nu potrivit Directivei 2001/83 – doar publicitate pentru serviciile de vânzare, și nu publicitate pentru medicamente, întrucât, în cazul unei asemenea publicități, pacientul nu mai poate și nu mai trebuie să aleagă medicamentul – deja prescris –, ci poate și trebuie să se adreseze unei farmacii.

Cu privire la a doua întrebare preliminară

- 29 Pentru situația în care publicitatea vizată în speță pentru cumpărarea medicamentelor care se eliberează pe bază de prescripție medicală din întreaga gamă de produse ale unei farmacii intră în domeniul de aplicare al dispozițiilor referitoare la publicitatea pentru medicamente ale Directivei 2001/83, se adresează a doua întrebare preliminară.
- 30 Prin intermediul acesteia, instanța solicită să se stabilească dacă dispozițiile titlului VIII și în special articolul 87 alineatul (3) din Directiva 2001/83 se opun unei interpretări a unei dispoziții naționale [în speță: articolul 7 alineatul (1) prima teză a doua parte punctul 2 prima teză litera a) din HWG] în sensul că interzice publicitatea pentru întreaga gamă de medicamente care se eliberează pe bază de prescripție medicală ale unei farmacii cu vânzare prin corespondență stabilită într-un alt stat membru, prin donații publicitare sub formă de bonuri de o anumită valoare sau de reducere procentuală la achiziționarea ulterioară a altor produse.

Compatibilitatea cu Directiva 2001/83

- 31 Instanța consideră că o asemenea interpretare este compatibilă cu dispozițiile menționate ale directivei.
- 32 Curtea a statuat că articolul 87 alineatul (3) și articolul 90 din Directiva 2001/83 trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei dispoziții naționale care interzice includerea, în publicitatea destinată publicului larg pentru medicamente care nu se eliberează pe bază de prescripție medicală și nici nu sunt rambursabile, a unor informații care încurajează achiziționarea de medicamente justificând necesitatea unei astfel de achiziționări prin prețul acestor medicamente, anunțând o vânzare specială sau indicând faptul că medicamentele respective sunt vândute împreună cu alte medicamente, inclusiv la un preț redus, sau împreună cu alte produse (Hotărârea Curții din 22 decembrie 2022, EUROAPTIEKA, C-530/20, EU:C:2022:1014, punctul 73).
- 33 Ea a arătat că trebuie să se considere că, în măsura în care împiedică difuzarea unor elemente de publicitate care încurajează utilizarea irațională și excesivă a medicamentelor care nu se eliberează pe bază de prescripție medicală și nici nu sunt rambursabile, interdicții precum cele prevăzute de dispoziția în discuție în litigiul principal răspund obiectivului esențial de protecție a sănătății publice (Hotărârea Curții din 22 decembrie 2022, EUROAPTIEKA, C-530/20, EU:C:2022:1014, punctul 69).

34 În acest context, Curtea a subliniat că aceste interdicții nu vizează difuzarea unor indicații pur informative, lipsite de orice intenție promoțională, cu privire la astfel de medicamente, ci difuzarea de conținuturi prin care se urmărește încurajarea achiziționării acestor medicamente printr-o referire fie la prețul lor, fie la o vânzare specială sau la o vânzare combinată cu cea a altor medicamente, eventual la un preț redus, sau combinată cu cea a altor produse (Hotărârea Curții din 22 decembrie 2022, EUROAPTIEKA, C-530/20, EU:C:2022:1014, punctul 70).

35 Aceste considerații ar trebui să fie aplicabile *a fortiori* pentru publicitatea destinată publicului larg a medicamentelor care se eliberează pe bază de prescripție medicală și totodată, în principiu, pentru publicitatea destinată publicului larg a unei farmacii cu vânzare prin corespondență stabilite într-un alt stat membru.

Compatibilitatea cu libera circulație a mărfurilor potrivit articolului 34 TFUE

36 În opinia instanței, interpretarea descrisă în întrebarea preliminară nu aduce atingere nici liberei circulații a mărfurilor în conformitate cu articolul 34 TFUE.

37 Nu este de natură să constituie, în mod direct sau indirect, efectiv sau potențial, un obstacol în calea comerțului dintre statele membre aplicarea unor dispoziții naționale care limitează sau interzic anumite modalități de vânzare, cu dubla condiție ca, pe de o parte, acestea să se aplice tuturor operatorilor în cauză care își exercită activitatea pe teritoriul național și, pe de altă parte, să afecteze în același mod, în drept și în fapt, comercializarea produselor naționale și a celor provenind din alte state membre. Aplicarea unor asemenea dispoziții la vânzarea produselor din alt stat membru, care corespund prevederilor stabilite de acest stat membru, nu este de natură să îngreudească sau să împiedice și mai mult accesul pe piață al acestor produse în raport cu produsele naționale. Curtea a calificat drept „dispoziții ce reglementează modalități de vânzare” dispozițiile care restrâng, printre altele, posibilitățile unei întreprinderi de a face publicitate (Hotărârea Curții din 15 iulie 2021, DocMorris, C-190/20, EU:C:2021:609, punctele 35 și 36 și jurisprudența citată).

38 Dispoziția națională descrisă în întrebarea preliminară este o dispoziție aplicabilă nediferențiat tuturor farmaciilor care vând medicamente în Germania, indiferent dacă sunt stabilite pe teritoriul național sau într-un alt stat membru, astfel încât afectează în același mod, în drept și în fapt, comercializarea produselor naționale și a celor provenind din alte state membre.

39 În opinia instanței, această apreciere nu este contrară Hotărârii Curții din 19 octombrie 2016, Deutsche Parkinson Vereinigung (C-148/15, EU:C:2016:776).

40 În Hotărârea „DocMorris”, pronunțată ca urmare a trimiterii preliminare formulate de instanță, Curtea a arătat că în cazul interdicției jocului promoțional în discuție în speță și întemeiate de asemenea pe articolul 7 alineatul (1) prima teză din HWG nu este vorba – spre deosebire de procedura care a stat la baza Hotărârii „Deutsche

Parkinson Vereinigung” – despre „interzicerea totală a concurenței prin prețuri”. O interzicere a jocurilor ce urmăresc promovarea vânzării de medicamente are consecințe mult mai puțin importante pentru farmaciile cu vânzare prin corespondență decât interzicerea totală a concurenței prin prețuri (Hotărârea Curții din 15 iulie 2021, DocMorris, C-190/20, EU:C:2021:609, punctul 44).

- 41 Nici în cazul interdicției în discuție în speță a unei publicități cu bonuri de o anumită valoare sau cu o reducere procentuală la achiziționarea ulterioară a altor produse nu ar trebui să fie vorba despre o interzicere totală a concurenței prin prețuri. Prin aceasta ar trebui să se aibă în vedere numai publicitatea cu reduceri de preț care operează direct.

A treia întrebare preliminară

- 42 Prin intermediul celei de a treia întrebări preliminare, instanța solicită să se stabilească dacă dispozițiile titlului VIII și în special articolul 87 alineatul (3) din Directiva 2001/83 se opun unei interpretări a unei dispoziții naționale [în speță: articolul 7 alineatul (1) prima teză a doua parte punctul 2 prima teză litera a) din HWG] în sensul că permite publicitatea pentru întreaga gamă de medicamente care se eliberează pe bază de prescripție medicală ale unei farmacii cu vânzare prin corespondență stabilită într-un alt stat membru, prin donații publicitare sub formă de reduceri de prețuri și plăți care au efect imediat.
- 43 În opinia instanței, nu se poate considera că interzicerea publicității având ca obiect medicamentele disponibile numai pe baza unei prescripții medicale, prin intermediul unor stimulente cu valoare pecuniară, este în mod automat justificată în temeiul articolului 88 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2001/83, care – în conformitate cu considerentul (44) al acestei directive – impune statelor membre să interzică publicitatea destinată publicului larg pentru medicamentele care se eliberează pe bază de prescripție medicală.
- 44 Chiar dacă o publicitate destinată publicului larg care urmărește să favorizeze, cum este cazul acțiunilor publicitare contestate în speță, în mod general vânzarea medicamentelor care se eliberează pe bază de prescripție medicală prin acordarea de avantaje pecuniare, constituie o publicitate pentru medicamente destinată publicului larg în sensul articolului 86 alineatul (1) prima liniuță din Directiva 2001/83/CE, instanța de trimitere consideră că nu este vorba despre o publicitate destinată publicului larg supusă unei interdicții generale pentru medicamente eliberate pe bază de prescripție medicală în sensul articolului 88 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2001/83/CE.
- 45 Articolul 88 alineatul (1) din Directiva 2001/83 urmărește protejarea sănătății publice pentru a evita ca publicitatea destinată publicului larg să poată încuraja pacienții să solicite medicilor lor să le prescrie un medicament care se eliberează pe bază de rețetă. În schimb, publicitatea bazată pe preț pentru medicamentele care se eliberează pe bază de prescripție medicală urmărește ca pacientul, atunci când cumpără un medicament care îi este deja prescris, să aleagă o anumită

farmacie. Publicitatea bazată pe preț în comercializarea medicamentelor care se eliberează pe bază de prescripție medicală este o parte integrantă a concurenței și nu intră sub incidența articolului 88 alineatul (1) din Directiva 2001/83.

DOCUMENT DE LUCRU